

Б. М. Жеплинський, Д. Б. Ковальчук

Піка Данило Федорович

ПІКА Данило Федорович (14. 04. 1901 — 23. 09. 1941, с. Скопці Баришівського р-ну, нині Веселинівка Броварського р-ну Київської обл.) — бандурист. Учасник 2-ї світової війни. Навчався гри на бандурі в *О. Сластіона*. Також опанував гру на балалайці, мандоліні, гітарі, цитрі, бандурі, сопілці. Після служби в армії від 1924 співав у хоровій капелі Полтави, якою керував відомий диригент *Ф. Попадич*. 1925 у Полтаві була організована капела бандуристів (від 1930 — Зразкова капела бандуристів УРСР) під керівництвом [В. Кабачка](#), помічником якого і учасником капели був П. 1935 капелу об'єднано з Київської капелою бандуристів. Після арешту В. Кабачка майже щороку змінювалися художні керівники, а заступником залишався П., який фактично керував капелою. 1938—41 — керівник Всеукраїнської заслуженої капели бандуристів. З початком 2-ї світової війни був відправлений на фронт, загинув і похований у с. Скопці. Як і *Г. Хоткевич* та В. Кабачок, П. зробив значний внесок у розвиток кобзарського мистецтва. Йому належить низка оркестровок пісень та творів для бандури («Український тропак», «Ой джигуне, джигуне», «І хліб пекти, по телята йти», «Од Києва до Лубен» та ін.).

Рекомендована література

1. Жеплинський Б. Піка Данило Федорович // Коротка історія кобзарства в Україні. Л., 2000;
2. Чорногуз Я. Кобзарська Січ. До 90-ти річчя Національної заслуженої капели бандуристів імені Г. Майбороди. К., 2008.

Бібліографічний опис:

Піка Данило Федорович / Б. М. Жеплинський, Д. Б. Ковальчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881532>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).